
6. Mette Frederiksen (Indlæg)

Tusind tak for det. Det er mit første møde i Nordisk Råd, og jeg har glædet mig rigtig meget til at møde jer alle sammen. Jeg kan allerede nu afsløre, at jeg ikke kan tale lige så hurtigt som Katrin, ligegyldig hvilket sprog jeg gør det på.

Jeg synes, det er naturligt og rigtigt, at det, vi skal bruge energi på på det her møde, selvfølgelig er den grønne omstilling, og hvordan vi i fællesskab finder vores vej til at gøre vores samfund til de mest grønne i verden. Det interessante for os i Norden er, at når vi skal finde den vej, skal vi ikke kigge ud i resten af verden, så skal vi turde tro på, at den samfundsmodel, der har bragt og bibragt vores befolkninger så meget velstand og så mange muligheder, også er den samfundsmodel, der kan løse klimakrisen.

Det kan jo kun lade sig gøre, hvis vi insisterer på to ting. Den ene er kollektive løsninger - altså strukturelle løsninger, der gør hele vores samfund grønnere - og den anden er, at vi samtidig insisterer på, at vi vil gøre det uden at lade uligheden stige. Med andre ord, når vi skal søge svarene på klimakrisen, skal vi i virkeligheden gøre det samme i Norden, som vi gjorde, da vi skulle tøjle industrialiseringen, da vi skulle håndtere efterkrigstiden, da vi skulle gå ind i den moderne tid - eller sagt på en anden måde: Vi har alle forudsætninger for at gøre det.

Jeg tror også, vi må erkende, at vi står et sted, hvor det ikke længere er til diskussion, om vi skal gøre det eller ej. Klimakrisen er åbenlys; den står lige foran os. Men som det lige blev sagt, er det i høj grad vores befolkninger, der har drevet klimakrisen så højt op på den politiske dagsorden. Derfor er det måske vigtigste budskab, som jeg gerne vil sende til jer i dag, at hvis vi

politikere måske særlig i Norden ikke evner at vise vores børn og unge, at ansvaret er vores, at det er os, der viser vejen, risikerer vi ikke alene at tabe klimaet på gulvet - det er slemt i sig selv - vi risikerer at efterlade en generation af børn og unge i apati uden tro på, at det er demokratiet, der kan løse menneskehedens største udfordringer. Så vi står ved en skillevej. Det gode er, at vi ved, hvad vi skal gøre ved det, for vi er allerede langt.

I Danmark er der kommet en ny regering. Vi har ladet os overtale til en 70-procentsmålsætning i 2030. Det er jeg glad for at vi lod os overtale til. Lad os sige, at nogen af jer i debatten i dag eller i morgen spørger: Nå, Danmark, hvordan vil I nå en reduktion på 70 pct. af drivhusgasser i 2030? Hvad vil jeg så svare? Mit svar vil være: Det ved vi ikke. Og jeg er helt sikker på, at hvis vi vidste, hvordan vi ville gøre det, var målet ikke ambitiøst nok. Vi står nemlig et af de steder, hvor det vigtigste er at træffe beslutningen om at gøre noget ved det og så finde løsningerne. Og løsningerne tror jeg at vi også i Norden skal finde i fælleskab, for vi har styrkepositioner. Nogle er rigtig gode til skov - ikke Stefan? - nogle er rigtig gode til vand - ikke Erna? - nogle er rigtig gode til vind.

Grønland står midt i klimakrisen, og hele verden kan se, at isen smelter. Hver især har vi styrkepositioner. Hvis vi binder dem sammen, har vi en mulighed, som resten af verden ikke har. Derfor er min stærkeste appel til jer, at vi skal gøre det her på den nordiske måde: kollektive beslutninger og strukturel forandring af samfundet, uden at uligheden stiger, og med et håb om, at politik faktisk betyder noget. Det er det, vi gerne vil forme i det formandskab, som vi i fælleskab med Færøerne og Grønland tager på os. Og jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at hvis ikke Norden gør det her, er der ikke andre til at gøre det. Vi har til gengæld alle forudsætninger, og det håber jeg også kommer til at afspejle sig i debatten i dag. Det glæder jeg mig til. Tak for ordet.

Information

Talenummer

6

Type

Indlæg

Person

[Mette Frederiksen](#)

Talerrolle

Danmarks statsminister

Dato

29.10.19 14:43

